

Хуртак І.В., старший викладач кафедри перекладу
Луценко О. С., здобувач спеціальності 035.41 Германські мови та літератури
(переклад включно) перша – англійська
(Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», м. Дніпро, Україна)

ВИКОРИСТАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ МЕТОДИКИ ПРИ ВИВЧЕННІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Комунікативна методика сформувала навчання іноземних мов у 70-80-х роках 20-го століття завдяки низці змін у соціально-політичній сфері та новим уявленням у суміжних областях дидактики іноземної мови. За словами Нойнера та Ханфельда: «Не можна працювати з іноземними мовами як з поведінковим програмуванням, вивчення іноземних мов є скоріше свідомим і творчим процесом.» [3]

В одному дослідженні, проведеному вченими з Університету Гільдесгайма в Німеччині, розглядається ефективність комунікативного підходу до викладання німецької мови як іноземної мови. Дослідження показало, що комунікативний підхід є дуже ефективним у покращенні навичок мовлення та аудіювання учнів, а також їх здатності використовувати німецьку мову в реальних життєвих ситуаціях.

Інше дослідження, проведене дослідниками з Університету прикладних наук у Потсдамі, вивчало використання автентичних матеріалів у комунікативному підході до викладання німецької мови. Дослідження показало, що використання автентичних матеріалів, таких як газетні статті, публікації в соціальних мережах і реклама, було дуже ефективним у залученні учнів і допомогло їм вивчити німецьку більш змістовно.

Крім того, дослідження комунікативного підходу підкреслили важливість зворотного зв'язку у вивченні мови. Дослідження, проведене вченими з Університету Майнца в Німеччині, показало, що учні, які отримували регулярні відгуки про свої навички мовлення та письма, з часом значно покращили рівень володіння німецькою мовою.

Комунікативна методика у викладанні німецької мови передбачає активну взаємодію учнів і викладачів щодо мови, яка вивчається, з акцентом на практичному застосуванні мовних знань у життєвих ситуаціях.

Комунікативна компетентність, як резюмує Хайд включає в себе чотири основні компоненти [2]:

1. Лінгвістична компетентність - знання граматики, лексики, фонетики та інших аспектів мови.
2. Соціолінгвістична компетентність - знання соціокультурних норм та правил поведінки в комунікативних ситуаціях.
3. Дискурсивна компетентність - знання мовних засобів та стратегій, необхідних для побудови текстів та діалогів в різних комунікативних ситуаціях.
4. Прагматична компетентність - знання того, як використовувати мову для досягнення певної комунікативної мети, як вести переговори, переконувати, проявляти емпатію тощо.

Ключовими елементами комунікативної методики на заняттях німецької мови вважаються:

– Активне використання мови в процесі навчання. Учні повинні розмовляти на уроці, спілкуватися з учителем та іншими учнями, а також писати та читати німецькою мовою.

– Орієнтація на реальні комунікативні ситуації. Заняття побудовані таким чином, щоб учні могли використовувати мову в реальних ситуаціях.

– Значна увагу приділяється граматиці, словниковому запасу і вимові. На

комунікативних уроках вчитель пояснює граматику, вчить новим словам і правильній вимові.

– Використання сучасних технологій. У навчальному процесі використовуються різні види інтерактивних матеріалів, ігор, аудіо та відеоматеріалів, що робить навчання ефективнішим та цікавішим. [1]

Комунікативний метод при вивченні німецької мови не тільки допомагає учням вивчати мову, але й використовувати її в повсякденному житті. Це дозволяє їм впевненіше та ефективніше говорити німецькою мовою, що дає змогу досягати кращих результатів у навчанні та житті.

Список використаних джерел:

1. Henrici, Gert (ed.) / Claudia Riemer. (1994): Einführung in die Didaktik des Unterrichts: Deutsch als Fremdsprache mit Videobeispielen. Baltmannsweiler, Schneider Verlag Hohengehren

2. Heyd, Gertraude. (1991): Deutsch lehren: Grundwissen für den Unterricht in Deutsch als Fremdsprache. Frankfurt am Main, Moritz Diesterweg. 290 S.

3. Neuner / Hans Hunfeld (1998): Methoden des fremdsprachlichen Deutschunterrichts: eine Einführung. Berlin, Langenscheidt. 84 S.

Дученко А.В., аспірантка кафедри педагогіки і професійної освіти та управління освітніми закладами

(Вінницький державний педагогічний університет ім. Михайла Коцюбинського, м. Вінниця)

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Сучасний майбутній вчитель повинен бути всебічно підготовленим до різних аспектів майбутньої роботи та демонструвати результати навчання – «знання, уміння, способи мислення, навички, погляди, цінності та інші особистісні якості, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити та виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми (програмні результати навчання) або окремих освітніх компонентів» [1 – 3].

Метою дослідження є психолого-педагогічна характеристика академічної групи щодо формування професійної культури майбутніх учителів англійської мови. Під професійно-педагогічною культурою вслід за Р. Гуревичем розуміємо інтегральну якість особистості педагога, що є передумовою ефективної педагогічної діяльності, узагальненим показником професійної компетентності і метою професійного самовдосконалення [2, с. 7].

Опитування проведено в першому семестрі 2022–2023 н. р. серед студентів академічних груп 1ФА та 1ФБ кафедри англійської філології Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського за допомогою інтернет-месенджера Telegram, де респонденти в інтерактивній формі мали змогу вибрати свої варіанти відповідей, а також запропонувати власні. Така форма проведення опитування є доволі комфортною, що й дозволило здійснити оцінку результатів анкетування. В опитуванні взяло участь 55 здобувачів освіти вищого закладу.

Зовнішні та внутрішні чинники впливають на ставлення до навчання зокрема. До того ж його результат є важливою складовою формування відносин у групі. Постулати взаєонавчання, формування дружньої атмосфери під час практичних занять та позааудиторної діяльності відзначають позитивний вплив на мотивацію студентів, їх самосвідомість, упевненість та ставлення до виконання поставлених занять та дотримання вимог. Варто зазначити, що дослідження причин певного результату

Матеріали XIII Міжнародної науково-технічної конференції аспірантів та молодих вчених «Наукова весна» 2023